

den Erkendelse, at saaledes som Forslaget nu er forelagt af den høje Regering, tilfredsstiller det alle rimelige Krav, og med fuld Fortrøstning til Sagkundskaben, repræsenteret ved fire fremragende Mænd paa dette Omraade, tror jeg, at man kan stemme for Forslaget, som det er forelagt af Regeringen. Men jeg anbefaler dog at tage de Ændringer med, som ere foreslaaede af Flertallet.

Jacob Christensen: Ved nærværende Lovforslags første Behandling udtalte jeg, at jeg fremdeles var af den Opfattelse, at det Forslag, der fik Flertal her i Folketinget den 5. Marts i Fjor, var det bedste Forslag. Denne Udtalelse vedstaar jeg vedblivende. Der er nemlig ikke under Arbejdet i det Udvalg, som har haft Sagen til Behandling, fremkommet nogen som helst Oplysning, der kunde rokke mig i den Antagelse, at en Udvidelse af Esbjerg Havn i østlig Retning var det bedste. Dermed er ikke sagt, at der ikke under Udvalgets Arbejde er fremkommet Oplysninger, som have Interesse, og som kunne tjene til Belysning og Vejledning i det Spørgsmaal, vi her drøfte. Ved en Konference med de sagkyndige, som have udarbejdet Regeringsforslaget, der nu er forelagt om en vestlig Udvidelse, blev det blandt andet godtgjort, at disse sagkyndige var blevne udnævnte til at udarbejde dette vestlige Projekt, uden at de i mindste Maade havde Bemyndigelse til at undersøge, hvorvidt de østlige Projekter var at foretrække. Det blev allerede omtalt ved Sagens første Behandling, og jeg mener, det bør paatales ogsaa nu, at de sagkyndige, som skulde fremkomme med Forslag, og som skulde foretage Undersøgelser denne Sag vedrørende, blev bundne til et bestemt Projekt. Denne Bebrejdelse kan imidlertid ikke rettes mod den nuværende Trafikminister, idet det var hans Forgænger, der lod Kommissionen udnævne. Jeg mener, at dette Forhold er beklageligt, fordi det ikke er utænkeligt, at de sagkyndige samtidig med at beskæftige sig med Forslaget om en vestlig Udvidelse kunde være komne til det Resultat, at en østlig Udvidelse vilde være at foretrække.

Medens, som sagt, de sagkyndige ikke kunde udtale sig til Gunst for det østlige Projekt, vovede de dog ikke at paastaa, at det ikke var brugbart eller muligvis endog meget heldigt. Noget bestemt kunde de i saa Henseende ikke sige, fordi de ikke havde haft Spørgsmaalet derom til Undersøgelse. Derimod udtalte de sig ret ufor-

beholdent angaaende det Forslag, som Flertallet stillede i Fjor om en vestlig Udvidelse. De betegnede dette Forslag som en mindre heldig Løsning af Havnespørgsmaalet. Det er dog ret naturligt, at Vandbygningsdirektøren, som var en af de fire sagkyndige, ikke deltog i denne Udtalelse, men de øvrige sagkyndige var, som sagt, paa det rene med, at det Forslag, som Flertallet ved sin Ordfører her i Fjor slog stærkt til Lyd for, vilde have bragt en mindre heldig Løsning af Havnespørgsmaalet. Jeg antager, at det er denne Udtalelse fra de sagkyndige, der har givet Udvalgets Flertal Anledning til i Betænkningen at betegne det Forslag, som Regeringen har forelagt her i Aar, „som en væsentlig Forbedring af det af Udvalgets Flertal i forrige Samling indstillede Forslag om Udvidelse mod Vest saavel for Trafikhavnen som for Fiskerihavnens Vedkommende, og for saa vidt kan Flertallet kun være tilfreds med, at Folketinget i Fjor forkastede Flertallets Indstilling.“ Denne Bemærkning staar imidlertid i en ret mærkelig Modstrid med de Udtalelser, som den ærede Flertalsordfører, det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), der nylig talte, fremsatte under Sagens anden Behandling i Fjor. Da betragtede det ærede Medlem det Forslag som en heldig Løsning, der vilde blive af den største Betydning og Interesse for vort Lands Erhvervsliv og for vor Industris og vort Jordbrugs Udvikling. Ja, saaledes staar det at læse i Rigsdagstidende, og senere, ved tredie Behandling, forstærkede det ærede Medlem disse Udtalelser ret betydeligt samtidig med, at han i ret ubeherskede Udtryk rettede sin Kritik mod Mindretallet og navnlig mod Socialdemokratiet, som han beskyldte for at ville drive Politik paa denne Sag.

Jeg føler mig imidlertid ret smigret over, at jeg i Fjor tilhørte det Mindretal, som ved sin energiske Modstand mod Udvalgets Flertals Forslag forhindrede, at vi kom til at ofre 5 Mill. Kr. paa et Forslag, som de Herrer nu selv indrømme, vilde være en mindre heldig Løsning af dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at Mindretallet i Udvalget i Fjor ikke kunde have faaet en finere Kompliment fra nogen Side, end det ærede Flertals Ordfører og Flertallet i Aar give det. Jeg henstiller derfor til ærede Medlemmer at sammenholde disse to Udtalelser, Bemærkningerne her i Betænkningen og den ærede Flertalsordførers Udtalelser i Fjor, saavel ved anden som ved tredie Behandling. Jeg tror nemlig, at De da ville